

„Ty taky, měl by sis odpočinout. Musíš být vyřízený.“

„Víš moc dobře, že nikdy nemůžu spát, když se vrátím. Vyspím se zítra.“

Zaručeně jsem věděla, že následující den nestráví povalováním na sedačce. Sotva s dětmi vyklidíme pole, vyrazí na motorce na svou veterinární kliniku – na tu, kde jsme se před více než patnácti lety seznámili.

Tehdy mi bylo dvacet šest. Jednoho večera, když jsem se vracela z vernisáže, jsem za popelnicí našla schoulené kotě. Bylo v žalostném stavu. Neměla jsem to srdce ani odvalu předstírat, že jsem si ho nevšimla. Zabalila jsem ho do šály, bezpečně uložila na sedadlo spolujezdce a vydala se hledat veterináře, který by měl v devět večer ještě otevřeno. Po bezpočtu neúspěšných pokusů mi zbývala jediná naděje. Matně jsem si vybavovala, že jsem slyšela o nově otevřené klinice. Vyrazila jsem tím směrem a když jsem projížděla kolem, viděla jsem, že je tam rozsvíceno. Auto jsem nechala stát uprostřed parkoviště. Na vysokých jehlových podpatcích jsem se v prudkém lijáku vydala přes dvůr a přitom se snažila kotě chránit rukama, jak nejlíp jsem dovedla. Zabušila jsem na dveře.

„Hned jsem tam!“ uslyšela jsem.

Dveře se otevřely a v nich stál muž, který nevypadal zrovna dvakrát překvapený mou nenadálou návštěvou.

„O co jde?“

„Tohle jsem našla u popelnice a nevím si s tím rady.“

Zasmál se.

„A co přesně *tohle* má být?“

Zatímco jsem se chystala předvést mu svého nalezence, nespokojeně zabručel.

„Lije jako z konve, je tma a já nic nevidím. Pojďte dál.“

V chodbě vládl nepředstavitelný chaos – jedno přes druhé tam leželo veterinární vybavení, tašky s oblečením, přepravky s krmením, a dokonce i lepenkové krabice s knihami. Očividně jsem přišla nevhod.

„Omlouvám se, zrovna jsem se nastěhoval,“ prohodil, jako kdyby mi četl myšlenky.

Otočil se ke mně a já se poprvé podívala do jeho zelených očí. Napadlo mě, jak někdo může mít tak krásné oči.

„Tak cože to pro mě máte?“ oslovil mě, což mě díkybohu donutilo vrátit se myšlenkami zpátky na zem.

Rozevřela jsem náruč, opatrně nadzvedl mou šálu, a když kotě žalostně zamňoukalo, sraštil obočí.